

Вълкът на мъгливо врѣме се радва.
Вълкът с' хабер агне не хапнува.
Вълкът стрижахъ, той за овцѣтъ питал.
Вълкът ѣде и сурово.
Вълна влачи, за мъж плачи.
Вълна влачи, дреб не рачи.
Вълци го ѣли.
Вълци да го ѣдат.

Вълци има по пѣтътъ, или низ улицѣтъ. — Кога пращат
нѣкого нѣкадѣ и той гледа да не иде, или не ще сам да иде.

Вълчешка глотница, — казват на сѣвѣтъ, дѣто нѣма раз-
бория.

Вълкът видими, тогаз селях търсими.

Вън лице, вѣтрѣ трици.

Вън от ржгава ми, па ако би ще и на баба ми.

В' очитѣ го гледай.

Върба дърво ли е? сиренье гозба ли е? овчар либе
ли е? калугер човѣк ли е?

Върбата родила маслина.

Върбов' цвѣт. — Нѣщо ничтожно, нищо и никакво
или несъществуващо.

Върви бързо напрѣд, като камѣк на равнище.

Върви му като из ржав.

Върви му като по вода.

Върви му по волята.

Върви като мечка.

Върви на пикай-вол. — Кривули на сам на там, пиян е
че се улюлява.

Върви задник.

Върви като кѡрава патка.

Върви из колникът, ако искаш по-скоро да идеш.

Върви из прави-йт пѣтъ, не търси криви-йт че ще събркаш.

Върви слѣд него като крава за слама.

Върви напрѣки, ако щеш да ти се прѣтурят колата.

Вървят на рукло.

Вървят на орляк подирѣ му.

Вържи магарето дѣто иска ступанинѣтъ, че нѣмай грижа
вълк ли ще го ѣде.